

शरीरे शब्दाचिर्जलसन्तानवत् लिधा । संचरत्युत्प्लव्यं
नित्यमेव हि देहिनाम् । अस्यायमभिप्रायः पुरुषास्तीक्ष्णा-
ग्नयोमध्यमाग्नयोमन्दाम्नायश्च भवन्ति तत्र तीक्ष्णाग्नीनां
रसः शब्दसन्तानवच्छीघ्रं सञ्चरति । मध्यामाग्नीनां
मर्द्धिः सन्तानवन्मध्यवेगेन सञ्चरति । मन्दाम्नीनां जल-
सन्तानवन्मन्दं सञ्चरति । तेन मासेन रसः शुक्लं भवति
यदुक्तं तन्मध्यमाग्नीनधिकृत्योक्तं दोष्माग्नीनां तु रसः
किञ्चिद्गूढेन मासेन शुक्लं भवति । मन्दाम्नेस्तु किञ्चि-
दधिकेन मासेनेति सिद्धान्तः ।

अष्टगंधरा स्त्री अष्टक् धरति धृ+ञच् । शोणितधारिण्यां
त्वचि । अण् अष्टगंधाराभ्यत् ।

अष्टग्वहा स्त्री अष्टक् शोणितं वहति अच् । शोणित
वहायां नाद्यां तद्विवरणं सुसुते “सप्त सिराशतानि भवन्ति ।
याभिरिदं शरीरमाराम इव जलहारिणीभिः केदार
इव च कुल्याभिरुपस्मिह्यतेऽनुगृह्यते चाकुञ्चनप्रसा-
रणादिभिर्विशेषैः ॥ द्रुमपत्रसेवनीनामिव च तासां प्रता-
नास्तासां नाभिर्मूलं ततश्च प्रसरन्त्यूर्ध्वमधस्तिर्यक् च ।
भवतश्चात्र ॥ यावत्पुस्तु सिराः काये सम्भवन्ति शरी-
रिणाम् । नाभ्यां सर्वा निवृद्धास्ताः प्रतन्वन्ति समन्ततः ॥
नाभिस्थाः प्राणिनां प्राणाः प्राणान्नाभिर्व्याप्यताः ।
सिराभिरावृता नाभिश्चक्रनाभिरिवारकैः ॥ तासां मूल-
सिराश्चत्वारिंशत्तासां वातवाहिन्यो दश पित्तवाहिन्यो
दश कफवाहिन्यो दश दश रक्तवाहिन्यः । तासान्तु
वातवाहिनीनां वातस्यावगतानां पञ्चसप्ततिशतं १७५ भवति
तावत्त एव १७५ पित्तवाहिन्यः पित्तस्थाने, कफवाहिन्यश्च
कफस्थाने रक्तवाहिन्यश्च यद्वत्प्लोक्कोरेवमेतानि सप्त
सिराशतानि ॥ तत्र वातवाहिन्यः सिरा एकस्मिन्
सक्छि पञ्चविंशतिः । एतेनेतरसक्छिवाहृ च व्याख्यातौ ॥
विशेषतस्तु कोष्ठे चतुस्त्रिंशत्तासां शुद्धमेद्राश्रिताः
ओण्यासप्तौ । इ इ पात्रयोः षट् छे तावत्पुस्तु इचोदरे
दश वक्षसि ॥ एकचत्वारिंशत्पुस्तु अर्धं, तासां चतुर्दश
स्त्रीवायाम् । कर्णयोश्चतस्रः । नव जिह्वायां । षट्नासि-
कायां । अष्टौ नेत्रयोः । एवमेतत् पञ्चसप्तत्यधिकशतं
वातवहानां सिराणां व्याख्यातम् । श्व एव विभागः
शेषाणामपि ॥ विशेषतस्तु पित्तवाहिन्यो ज्ञेययोर्दश
कर्णयोर्दश । एवं रक्तवहाः कफवहाश्च । एवमेतानि सप्त
सिराशतानि सविभागानि व्याख्यातानि । स्त्राः सिराः
सञ्चरन्तं कृत्वाञ्चान्यान् गुणानपि ॥ यदा तु कुपितं रक्तं

सेवते स्ववहाः सिराः । तदास्य विविधा रोगा जायन्ते
रक्तसम्भवाः ॥ नहि वातं सिराः काश्चिन्न पित्तं केवलं
तथा । स्नेहार्णं वा वहन्त्येता अतः सर्व्ववहाः स्मृताः ॥
प्रदुष्टानां हि दोषाणाञ्चिह्नानां प्रभावताम् । भ्रुवस्तुन्ना-
गमनमतः सर्व्ववहाः स्मृताः ॥ तत्कारणा वातवहाः
पूर्यन्ते वायुना सिराः । पित्तादुष्णाच्चानिवाच शीता
गौर्यः स्थिराः कफात् ॥ अष्टग्वहास्तु रोहिण्यः सिरा
नात्युष्णशीतलाः”

अष्टग्विभोक्षण न०८८स्य दुष्टस्य अष्टजः शोणितस्य देहाद्
विभोक्षणं स्थावणम् ईत० । देहाद् दुष्टस्य दुष्टस्य वा
रक्तधातोः स्थावणे निस्सारणे । तत्प्रकारादिकृष्टं सुसुते
“तस्मान्न शीते नात्युष्णे नास्त्रिंशे नातितापिते ।
यवायुं प्रतिपीतस्य शोणितं भोक्ष्येज्जिषक् । सम्यग्वा
यदा रक्तं स्वयमेवावतिष्ठते । शुद्धं तदा विजानीया-
त्सम्यग्विज्ञावितञ्च तत् ॥ लाघवं वेदनाशान्तिव्याधे-
र्लैंगपरिचयः । सम्यग्विज्ञाविते लिङ्गं प्रसादो मनसस्तथा ॥
त्वग्दोषा भ्रम्ययः शोफा रोगाः शोणितजाश्च ये ।
रक्तभोक्ष्यशीलानां न भवन्ति कदाचन ॥ अथ खल्व-
प्रवर्त्तमाने रक्ते एलाशीतशिवकुष्ठतगरपाठा भद्रदास्-
विडङ्गचित्तकलिकटुकागारधूमहरिद्राकाङ्गु रक्तमालफलै-
र्यौषाभं लिभिश्चतुर्भिः समस्त्वैर्वा चूर्णैर्हितैः सर्षपतैल-
लवणप्रगाढैर्वा सुखमववर्षयेदेवं सम्यक् प्रवर्त्तते । अथा-
तिप्रवृत्ते रोगप्रसक्तप्रियङ्गुपुसङ्गैरिक्तसर्जरससंज्ञान-
शास्त्रालोपुष्पशङ्खशुक्तिभाषयवगोधूमचूर्णैः शनैर्वा सुखमव-
चूर्णैर्वा लुप्येष्यावपीडयेत् । सालसर्ज्जार्ज्जुनारिमेदमेव-
शङ्खधवधन्वत्वग्निर्वा चूर्णैस्ताभिः क्षौमेण वा ध्यापि-
तेन ससुप्तेनलाक्षाचूर्णैर्वा अथोक्तैर्वा खन्वनद्रव्यैर्गाढं
ब्रम्भीयात् । शीताच्छादनभोजनागारैः शीतैः परिके-
प्रदेहैश्चोपाचरेत् क्षारेणाग्निना वा दहेद्योक्तं व्यधनाद-
नन्तरं वा तामेवातिप्रवृत्तां सिरां विध्येत् । काकोल्यादि-
क्वाथं वा शर्करामधुमधुरं पाययेत् एषहरिणोरभ-
शश्मद्विषवराहाणां वा रुधिरं क्षीरयूषरसैः सुस्निग्धैश्चा-
श्रीवाडपद्रवांश्च यथास्वमुपाचरेत्” । उपद्रवास्तलैर्वोक्ता
यथा ॥ “वातक्षयाच्छ्रुते रक्ते मन्दः सङ्गायतेऽनलः ।
यवनश्च परं कोपं याति तस्मात् प्रयत्नतः ॥ तन्नातिशीतैर्ल-
घुभिः स्निग्धैः शोणितवर्द्धनैः । ईषदन्धैरनन्धैर्वा भोजनैः
समुपाचरेत् ॥ चतुर्विधं यदेतद्भि रुधिरस्य निवारणम् ।
सन्धानं स्नानं ज्वेन पाचनं दहनं तथा ॥ अथ कषायः